

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 17. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Onsdag den 25. januar 2012
Tidspunkt: Kl. 9.10
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Per Clausen (EL), Lykke Friis (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Merete Riisager (LA), Lars Barfoed (KF)

Desuden deltog: Statsminister Helle Thorning-Schmidt

Punkt 1. Forelæggelse af uformelt møde i Det Europæiske Råd den 30. januar 2012

EUU alm. del (11) – bilag 234 (Revideret udkast til traktat af 19/1-12 - fortroligt)

Statsministeren: Jeg skal til at møde på mandag i Bruxelles. Det er det uformelle møde blandt stats- og regeringscheferne. Det vil være præget af to emner, som naturligvis er indbyrdes forbundet. For det første skal vi nå til enighed om den juridiske udformning af finanspagten. For det andet skal vi drøfte vækst og beskæftigelse. Topmødet tager med andre ord fat på to meget centrale udfordringer, som Europa står over for. Der skal styr på de offentlige finanser. Det at få styr på de offentlige finanser er en forudsætning for, at man får vækst og beskæftigelse. Løsningen af de to udfordringer hænger sammen og kræver selvfølgelig en samlet løsning. Derfor har det også været meget naturligt, at man diskuterer de to ting på samme møde.

Lad mig starte med finanspagten, som selvfølgelig er det, der kommer til at fylde rigtig meget på mandag. Topmødet på mandag er en opfølgning på de beslutninger, vi traf på Det Europæiske Råds møde i december. På det møde var der blandt eurolandene enighed om at styrke de krav, som stilles til den nationale økonomiske politik. Det er den enighed, som nu skal udmøntes juridisk i den nye finanspagt. Finanspagten åbner for, at også ikke-eurolande kan være en del af aftalen og selv kan vælge, om de vil lade sig omfatte af aftalens konkrete bestemmelser. Ikke-eurolande – herunder selvfølgelig også Danmark – har derfor også deltaget aktivt i de forhandlinger, som har været siden vores decembertopmøde.

Der er ingen tvivl om, at finanspagten vil stille skærpede krav til den økonomiske politik i de enkelte lande, og at det vil have skærpede konsekvenser, hvis landene ikke efterlever de nye krav. Aftalen er dermed med til at styrke troværdigheden omkring de europæiske økonomier. Det er – som jeg også sagde før – en afgørende forudsætning for, at vi igen kan få skabt et fundament for at få vækst og beskæftigelse i Europa. Der er heller ikke nogen tvivl om, at det er i dansk interesse. Derfor er det også positivt, at et flertal i Folketinget har givet mandat til, at

Danmark kan tilslutte sig aftalen og i videst muligt omfang også de konkrete bestemmelser, som står åbne for ikke-eurolande. Danmarks tilslutning forudsætter dog, at der bliver fundet tilfredsstillende løsninger på to områder, som vi har lagt afgørende vægt på i forhandlingerne. Det drejer sig om spørgsmålet om den juridiske forankring af balancereglen og beregningen af struktursaldoen. Det kan vi først endeligt vurdere, når vi har den endelige tekst på bordet. I mandags var der en drøftelse af teksten blandt økonomi- og finansministrene i Bruxelles, men det står klart, at den endelige tekst først vil blive forhandlet på plads på mandag på topmødet. Der er stadig udeståender, som først kan blive løst på mandag.

Et af de mest omdiskuterede spørgsmål er ikke-eurolandenes deltagelse i europatopmøder. I det udkast, der lige nu ligger på bordet, lægges der op til, at ikke-eurolande, der tilslutter sig aftalen og lader sig omfatte af aftalens krav, også vil kunne deltage i relevante eurotopmøder. En række lande – herunder Danmark – har lagt vægt på, at ikke-eurolandene får den mulighed, at de kan deltage i eurolandenes topmøder – i hvert fald i nogle af dem. Vi er egentlig fra dansk side tilfredse med den løsning, der tegner sig på nuværende tidspunkt.

Et andet udestående, som vi også følger tæt fra dansk side, handler om EU-Domstolens kompetence til at pådømme, om det enkelte land nationalt har gennemført balancereglen i overensstemmelse med finanspagtens bestemmelser. Her er der i det seneste udkast tilføjet en formulering om, at manglende overholdelse af en sådan dom vil kunne medføre, at det pågældende land pålægges en bod på op til 0,1 pct. af BNP, der skal indbetales til eurolandenes lånefacilitet. Det er den måde, tingene står på lige i øjeblikket.

Hvis jeg skal opsummere ganske kort, hvad der egentlig er bevæggrundene for, at vi ønsker, at Danmark skal tilslutte sig finanspagten, så er det, at en ansvarlig økonomisk politik er en grundpille for regeringen. Det er en forudsætning for, at der stadig er tillid til dansk økonomi, og at vi undgår stigende renter og heraf afledt tab af arbejdspladser. Der er ingen tvivl om, at finanspagten vil udgøre en ny standard for finanspolitikken i Europa og således også for os. Det er regeringens opfattelse, at vi bedst sikrer den faste troværdighed om den danske økonomiske politik ved at tilslutte os aftalen.

Som jeg også nævnte indledningsvis, skal vi også på topmødet diskutere vækst og beskæftigelse. Det er en forudsætning for at få vækst og beskæftigelse til Europa, at vi får styr på økonomien. Men samtidig skal man heller ikke være i tvivl om, at øget vækst også i sig selv bidrager til, at vi konsoliderer de offentlige finanser. På den måde hænger tingene nøje sammen. Derfor er det en god idé at diskutere de to ting sammen, som vi også gør på mandag.

Jeg vil fremhæve tre områder, som vi kommer til at diskutere på mandag. For det første skal beskæftigelsesindsatsen styrkes, særlig for de unge. Vi er i øjeblikket i den situation, at vi har 23 millioner unge arbejdsløse i Europa. Det er uholdbart. Det tal skal bringes ned. Det kræver selvfølgelig, at medlemslandene er ansvarlige for at gennemføre de reformer, de nu engang skal gennemføre, og har et særligt fokus rettet imod de unge. Indsatsen skal rettes mod at styrke uddannelsesindsatsen for de unge, sikre nødvendige praktikpladser og skabe gode forudsæt-

ninger for, at f.eks. de unge kan skabe egne virksomheder. Det er primært en opgave for de enkelte medlemslande, men det skal ikke forhindre, at vi også på europæisk plan udveksler erfaringer og lærer på tværs af landegrænser. Det er et område, som vi prioriterer højt fra det danske formandskab. Vi vil også vende tilbage til dette område på vores topmøde i marts.

Det andet område, jeg vil pege på, er det indre marked. Det indre marked er et af de områder, hvor fælles EU-initiativer har den største effekt i forhold til at skabe vækst og arbejdspladser. Udbygningen af det indre marked er en væsentlig ambition for det danske formandskab. Vi vil gøre vores til, at vi hurtigst muligt får gennemført de initiativer, som Kommissionen har lagt op til. Kommissionen har fremlagt den såkaldte akt for det indre marked. Jeg forventer, at topmødet vil sende et klart signal om, at der er opbakning til at fremme den dagsorden.

Det tredje område, jeg vil fremhæve, er, at vi gerne vil have en styrkelse af rammebetingelserne for små og mellemstore virksomheder. De små og mellemstore virksomheder bidrager i væsentlig grad til vækst og beskæftigelse i Europa, men den økonomiske krise har også medført, at det for små og mellemstore virksomheder har været meget vanskeligt at finde finansiering. Det er en finansiering, som er nødvendig for at de kan vokse og være med til at skabe arbejdspladser. Her kan EU spille en rolle ved f.eks. i højere grad at målrette strukturfondsmidler til små og mellemstore virksomheder og også ved at styrke den støtte, som kan gives via den europæiske investeringsbank.

Det er nogle af de tre områder, som skulle give et skub til vækst og beskæftigelse. Alle disse områder er nogle, vi vil forsøge at tage videre til vores martstopmøde.

Det er min opfattelse, at der er bred opbakning til hele dette spørgsmål om også at sætte fokus på vækst og beskæftigelse. For det danske formandskab er det en helt afgørende prioritet, at vi får skabt nogle konkrete resultater, som kan styrke væksten og dermed beskæftigelsen. Som jeg har sagt mange gange, er økonomisk konsolidering en forudsætning for vækst. Men vi skal også være klar over, at økonomisk konsolidering ikke kan stå alene. Den skal nemlig suppleres med, at alle lande gennemfører de nødvendige reformer, og at landene inden for de rammer, de nu engang har, gennemfører konkrete tiltag, der kan fremme vækst og beskæftigelse. De to ting er gensidigt afhængige af hinanden. Derfor er det – som jeg har sagt mange gange – meget positivt, at vi nu på vores topmøde på mandag diskuterer begge disse to politiske spørgsmål.

Per Clausen syntes, det var godt, at statsministeren lagde vægt på, at der skal tages særlige initiativer til at skabe beskæftigelse, men spurgte, om det ikke er rigtigt, at den umiddelbare konsekvens af det, statsministeren siger om at skabe orden i økonomien og om, at man skal skære ned, betyder en øget arbejdsløshed. I den forbindelse henviste han til, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd inden regeringsskiftet havde beregnet, at den politik, man fører i EU, ville øge arbejdsløsheden i Danmark med 30.000 personer. Han mente, en aktiv indsats for

at øge beskæftigelsen og skabe grøn omstilling burde være et centralt tema for dette topmøde, hvorfor han opfordrede regeringen til at føre en offensiv linje.

Per Clausen opfordrede statsministeren til at være mere aktiv for at få gennemført en Tobinskat, hvis provenu kan bruges til at skabe nye jobs.

Betyder formuleringerne, at de hårdt arbejdende, som nu skal have skattelettelser, til gengæld skal acceptere lavere lønstigninger i fremtiden?

Vil statsministeren acceptere, at det fremover bliver EU-Domstolen, der afgør, om den budgetlov, vi laver, i tilstrækkelig grad implementerer den aftale, som vi muligvis indgå? Per Clausen tilføjede, at han forstod, at statsministeren nærede nogen bekymring i den henseende, fordi hun gerne ville undgå en folkeafstemning.

Pia Adelsteen spurgte, om der overhovedet var noget i pagten, som vi ikke ville være med til.

Hun hæftede sig ved, at ikke-eurolande kunne deltage i eurotopmøderne, men med eftersætningen: "i hvert tilfælde i nogle af dem." Derfor spurgte hun, hvor mange topmøder vi kunne deltage i, og om vi fik stemmeret.

Hvad er det, man konkret tænker på, når man siger, at der skal være bedre rammebetingelser for de små og mellemstore virksomheder i EU?

Hvad er det for nogle konkrete tiltag, man taler om i forbindelse med væksten?

Nogle lande har ikke penge til sådanne tiltag, så det må blive de nordlige lande, som sætter gang i væksten, men vil pagtens snævre bestemmelser ikke forhindre dette?

Pia Adelsteen havde hørt, at kommunerne kunne søge om tilskud fra globaliseringsmidlerne til efteruddannelse, men det tager over et år at få en sådan ansøgning igennem. Derfor spurgte hun, om man ikke på EU-plan kunne få nogle regler om, hvor mange uger eller måneder der må gå, inden man får svar.

Merete Riisager ville gerne have konkretiseret Danmarks fordele ved at deltage i finanspagten, og spurgte, om vi ikke kunne føre en ansvarlig økonomisk politik uden at tilslutte os pagten.

Hun ville vove den påstand, at der kunne være tvivl om, hvorvidt det øgede tilliden til dansk økonomi, at vi gik ind i pagten, og henviste i den forbindelse til, hvordan ratingbureauerne vurderer en række af de lande, der er i eurozonen.

Hun pegede på, at nogle af de ting, vi diskuterer nu, også blev diskuteret, da vi drøftede, om vi skulle tilslutte os euroen, og spurgte, om det havde skadet tilliden til dansk økonomi, at vi valgte at stå udenfor.

Jakob Ellemann-Jensen ville gerne vide, hvordan statsministeren forholdt sig til den Tobinskat, som Tyskland og Frankrig ønsker, hvis emnet bliver bragt op.

Han spurgte, hvordan eurolandene forholder sig til ønskerne fra ikke-eurolande om at deltage i euromøderne.

Lykke Friis mindede om, at Venstre hele tiden havde støttet finanspagten, fordi partiet mente, det ville sende et klart signal til markederne om, at vi bliver på dydens smalle sti også fremadrettet, og ønskede derfor statsministeren held og lykke med at få hævlet de sidste knaster af i forhandlingsprocessen. Det må ikke

blive som med schweizerosten, at hullerne fylder mere end osten. Når statsministeren siger, at vi skal være med i videst muligt omfang, hvad indebærer det så? Hvornår rammer vi forbeholdsmuren?

Statsministeren syntes, det var sjovt, at EU-modstandere som Per Clausen ønskede, at EU skulle gøre mere ved særlige problemstillinger, bl.a. væksten. I øvrigt var hun uenig i analysen og mente ikke, at det at konsolidere økonomien og få gælden og renterne ned var til skade for beskæftigelsen. Hun mente tværtimod, det ville have en efterspørgselsvirkning, hvis det lykkes os at få styr på gælden og få bragt renten ned. Men som nævnt kan konsolidering ikke stå alene; man skal samtidig sætte gang i væksttiltag, sådan som vi har gjort i dansk økonomi, selv om regeringen har arvet et stort underskud fra den forrige regering.

Statsministeren ville rette en misforståelse i forbindelse med EU-Domstolen. Det er ikke sådan, at Domstolen løbende skal vurdere, om budgetloven bliver overholdt i de enkelte lande. Domstolen skal vurdere, om budgetloven er gennemført korrekt. Vi er ved at undersøge det spørgsmål. Hvis den ikke kan gennemføres som en almindelig lov, foreligger der en ny situation, som vi må tage stilling til.

Statsministeren svarede Pia Adelsteen, at med hensyn til ikke-eurolandes deltagelse i euromøderne bliver det i hvert tilfælde ikke sådan, at Danmark får mulighed for at deltage i alle møderne, hvilket også ville være mærkeligt, når vi ikke er et euroland, men vi får formentlig mulighed for at deltage i nogle af møderne.

Med hensyn til de små og mellemstore virksomheder henviste statsministeren til det, der står i konklusionsudkastet, som medlemmerne har fået omdelt.

Som Pia Adelsteen fremstiller sagen vedrørende globaliseringsmidlerne, lyder det, som om der er grund til at gennemgå, om der er problemer med for meget bureaukrati.

Statsministeren sagde til Merete Riisager, som rejste spørgsmålet, hvorfor det er så vigtigt at være med, at deltagelse forpligter Danmark til at udvise disciplin i den økonomiske politik, og hvis vi ikke tilslutter os, skal vi være "mere hellig end paven" og føre en endnu strammere økonomisk politik. Når vi fører fastkurspolitik, er det den rette måde at gøre det på. Ved at tilslutte os pagten får vi sendt et klokkeklart signal til alle dem, der kigger på Danmark udefra. Der er ikke noget, der forhindrer os i at føre en ansvarlig økonomisk politik selv, og uanset om vi er med i pagten eller ej, skal vi leve op til kravene.

Med hensyn til den finansielle transaktionsskat, som Per Clausen og Jakob Ellemann-Jensen spørger om, ligger der et forslag fra Kommissionen. Det danske formandskab planlægger en teknisk gennemgang af det forslag. Der kan også komme andre forslag på bordet. Der kan komme et ønske om, at man også tager en egentlig politisk drøftelse om det under det danske formandskab, og det er regeringen fuldstændig neutral over for. Statsministeren tilføjede, at den danske regering ikke nærer nogen ideologisk betinget modstand mod en sådan skat, men vi skal sikre sig, at den er robust, og at vi undgår at miste arbejdspladser i de lande, som indfører den, fordi transaktionerne flytter sig til andre lande.

Statsministeren erklærede sig et hundrede procent enig i den måde, Lykke Friis fremstillede sagen på. Der er visse dele af pagten, som er forbeholdt eurolande-

ne, og dem kan vi ikke være med i. Vi er nødt til at få et overblik over, hvordan det forholder sig med gennemførelsen af en budgetlov, så vi ikke senere risikerer at få en dom ved EU-Domstolen. Den slags udeståender vil først blive afklaret, når vi kender den endelige tekst på mødet på mandag.

Per Clausen syntes, det var en rigtig god idé, at regeringen involverer sig i en teknisk gennemgang af Kommissionens forslag om en Tobinskat, idet Kommissionen mener, at regeringen hidtil har forholdt sig til en meget fantasifuld udlægning af, hvad Kommissionen har foreslået.

Han forstod ikke, at statsministeren kunne sige, at en konsolidering fremmer beskæftigelsen, og henviste igen til beregningerne fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Han spurgte, om statsministeren ikke syntes, det var mærkeligt, at en centrum-venstre regering i Danmark ikke ville pålægge den sektor, som har det største ansvar for den finansielle krise, en afgift og bruge pengene til skabelse af nye arbejdspladser. Det burde regeringen arbejde aktivt for og ikke blot foranstalte en teknisk gennemgang.

Statsministeren behøver ikke undre sig over, at Enhedslisten blander sig i, hvilken politik EU bør føre. Enhedslisten går ind for at fremme beskæftigelsen og grøn vækst.

Han forstod, at statsministeren ville acceptere, at det bliver EU-Domstolen, der afgør, om vi har indført en budgetlov på tilpas korrekt vis, og at det ikke afgøres af det danske Folketing.

Merete Riisager synes stadig ikke, hun havde fået overbevisende svar på, hvorfor vi skulle være med, men kun nogle udtalelser om signaler. Det er altså symbolpolitik på højt plan.

Hun mente, man fratog danskerne deres demokratiske rettigheder, når man nægtede at holde en folkeafstemning.

Pia Adelsteen henviste til, at danskerne havde sagt nej til euroen, og at en meningsmåling netop havde vist, at næsten 60 pct. af danskerne ønskede en folkeafstemning om finanspagten.

Statsministeren siger, at vi under alle omstændigheder er nødt til at føre en ansvarlig økonomisk politik, men det mente Pia Adelsteen, vi havde gjort i de sidste ti år. Hun mente i øvrigt ikke, den tidligere regering havde efterladt et kæmpe hul i statskassen, men tværtimod havde sørget for, at vi havde indfriet gælden. Hun mente, det var et underligt argument, når man henviste til det signal, en tilslutning til pagten ville sende til finansmarkederne, og henviste i den forbindelse til, at Danmark ligger i top hos ratingbureauerne.

Hun mente ikke, det var nok, at statsministeren med hensyn til de små og mellemstore virksomheder henviste til et bilag, som var fortroligt.

Lars Barfoed sagde, at Det Konservative Folkeparti bakker op om, at Danmark deltager i finanspagten og derfor har givet regeringen mandat til at tilslutte sig. I modsætning til de tre sidste ordførere var han af den opfattelse, at vi hermed sender et klart signal til markederne om, at vi vil overholde de krav, som eurolan-

dene skal overholde. Hvis vi ikke gjorde det, var vi nødt til at føre en endnu strammere økonomisk politik.

I relation til beskæftigelsen pegede Lars Barfoed på, at man på mødet i Det Europæiske Råd også skal diskutere, hvad man fælles kan gøre for at øge beskæftigelsen, bl.a. gennem en styrkelse af det indre marked og ved en forbedring af konkurrenceevnen i forhold til andre dele af verden. Også indsatsen over for de unge og over for små og mellemstore virksomheder vil have betydning for beskæftigelsen i Europa.

Jakob Ellemann-Jensen bad statsministeren uddybe bemærkningerne om deltagelsen i euromøderne.

Han var opmærksom på, at regeringen ikke nærer nogen ideologisk modstand mod en transaktionsskat, men håbede, den havde en praktisk modstand mod gennemførelse af en sådan skat, hvis man ikke får hele verden med.

Venstre er fuldstændig enig med regeringen og Lars Barfoed i, at vi ikke har behov for at udtrykke, at vi vil have mulighed for at handle økonomisk uansvarligt.

Statsministeren pegede i svaret til Per Clausen på, at der er forskel på de enkelte landes økonomiske formåen. Hvis et land f.eks. har en gæld på 160 pct. af BNP, så har det ganske vanskeligt ved at føre en ekspansiv finanspolitik, for hvor skal pengene komme fra? Beskæftigelsespolitik er medlemslandenes ansvar. Derfor lyder det lidt hult, når Enhedslisten bebrejder EU, at den ikke blander sig mere i beskæftigelsespolitikken. På Det Europæiske Råds møde skal man også diskutere vækst og beskæftigelse, men man skal gøre det inden for realistiske rammer. Hvis man får gælden ned og renten ned, vil der blive bedre vilkår for virksomhederne. Per Clausen har ret i, at grøn omstilling er et af de områder, vi skal fokusere på i Europa. EU har heldigvis en førerrolle, når det handler om grøn omstilling og klimainvesteringer og miljøinvesteringer. Det vil vi prioritere i vort formandskab. Der står også noget om grønne investeringer i konklusionsteksten.

I svaret til Merete Riisager gentog statsministeren, at vi bl.a. tilslutter os pagten for at sende et signal til omverdenen.

Hun kunne ikke se, at det på nogen måde vil forhindre vælgerne i at vælge et andet flertal næste gang, at vi siger, vi gerne vil have styr på økonomien.

Statsministeren sagde til Pia Adelsteen, at vi ikke skal være med for Europas skyld, men for Danmarks skyld.

Hun havde ikke udtalt sig om folkeafstemning, idet vi endnu ikke kender den endelige tekst.

Hun forstod godt problemet med det fortrolige udkast til konklusionstekst, men sagde, at det, der står om små og mellemstore virksomheder, dybest set handler om, at man vil give dem bedre muligheder f.eks. for at få strukturfondsmidler og midler fra den europæiske investeringsbank. Det spørgsmål bliver man ikke færdig med på mandag, men mange vil være enige i, at det er en god idé.

Statsministeren kunne kun være enig i Lars Barfoeds måde at udtrykke det på, idet vækst og beskæftigelse og konsolidering er to sider af samme sag.

Hun svarede Jakob Ellemann-Jensen, at vi forsøger at komme med til visse af eurolandenes møder, hvor de diskuterer finanspagten, men vi kan ikke komme med til alle møderne.

Per Clausen sagde, at det ikke svarede til hans definition af ansvarlighed at overlade til EU-Domstolen at tage stilling til, om budgetloven er skrap nok.

Han spurgte, hvilke lande der vil føre en ekspansiv finanspolitik, hvis de tilslutter sig pagten, idet han gjorde opmærksom på, at de skrappe betingelser i pagten vil gøre det meget vanskeligt.

Synes statsministeren ikke, det bliver meget vanskeligt at skaffe penge til grøn omstilling og at etablere arbejdspladser, når man afviser at arbejde for en finansiel transaktionsskat? Han syntes, den væbnede neutralitet i den sag var uholdbar.

Merete Riisager roste statsministeren for at stå fast på en rational tilgang til en skat på finansielle transaktioner, og kunne ønske sig, at man havde den samme rationelle tilgang til finanspagten. Hun spurgte, om Grækenland også vil blive opfattet som økonomisk ansvarlig, hvis det tilslutter sig pagten. I den forbindelse pegede hun på, at EFSF i sidste uge også blev nedgraderet af ratingbureauerne.

Hun ville opfordre det danske formandskab til generelt at modarbejde de kontra-produktive tiltag og gav udtryk for bekymring for virkningen på konkurrenceevnen af en samordning på skatteområdet. Hun mente, formandskabet burde fokusere på aktiviteter, der var værdiskabende.

Pia Adelsteen spurgte i forlængelse af Merete Riisagers indlæg, om Grækenland vil blive betragtet som ansvarligt, hvis det går med i pagten, og om Storbritannien vil blive nedgraderet, når det ikke går med.

Det er rigtigt, at statsministeren ikke har udtalt sig direkte om en folkeafstemning, men gør det ikke indtryk på statsministeren, at der er kommet en meningsmåling, som viser, at 60 pct. af danskerne går ind for en folkeafstemning om pagten? Hvorfor så ikke foretage en folkeafstemning om det, som statsministeren betragter som Guds gave til Danmark?

Statsministeren var lidt ærgerlig over, at man har disse vurderinger fra de finansielle ratingbureauer, men mente, den eneste måde, hvorpå vi kunne frigøre os fra deres indflydelse, var ved at have orden i vores økonomi. Så får vi mulighed for en kickstart som den, regeringen har gennemført sammen med Enhedslisten.

Hun syntes, det var pudsigt, at Enhedslisten er parat til at indføre en transaktionsskat på EU-plan, når man er modstander af EU. Hun gjorde opmærksom på, at det ikke er Danmark, som egenhændigt forhindrer gennemførelse af en transaktionsskat. Der foregår i øjeblikket en diskussion om, hvorvidt den vil være robust nok, eller om den vil betyde, at de finansielle transaktioner flytter ud af Europa.

Statsministeren troede ikke, hun kunne blive enig med Merete Riisager, og gik i gang med argumentationen for at tilslutte sig finanspagten.

Vi er ikke en del af den finansielle lånemekanisme EFSF.

Der er ikke planlagt en diskussion på mødet om harmonisering på skatteområdet.

17. Europaudvalgsmøde 25/1-12

Med hensyn til folkeafstemning ville hun holde fast på, at vi i Danmark holder folkeafstemninger, når vi afgiver suveræniteten.

Mødet slut kl. 10.25.

Ref.: BE/sra